

rettere, end at der kun er Tale om en af Forholdene begrundet Udsættelse af denne Jernbane- og Brofag og ikke om nogen Uvillie imod den, hverken fra Udvalgets eller fra Regjeringens Side, men der tværtimod er en høj Grad af Velvillie, baade fra den ærede Indenrigsministers Side og for den ærede Finantsministers Vedkommende, saa har jeg ikke kunnet finde nogen Betænkelighed ved foreløbig at lade denne Del af Lovforslaget stille i Bero, idet jeg haaber, at det skal lykkes den høie Regjering ved dette Things Bistand i en senere Samling at faae Sagen bragt til en heldig Udgang.

Th. Christensen: Seg vil tillade mig meget at fraraade Vedtagelsen af Vindringsforslaget under Nr. 3. Dette Forslag er jo foruden en Reaktionsændring — og som saadan har jeg ikke Noget imod den — tillige et Forslag om, at der skal kunne vælges et andet Sammenknytningspunkt mellem de to Baner, nemlig Pindstrup, hvorefter der altsaa vil blive Valg mellem dette Sted og det oprindelig foreslaaede Nyomgaard. Af hvilken Grund er nu dette Vindringsforslag tillet? Fordi Overingenieuren har anbefalet det. Det er altsaa ikke for derved at faae Leilighed til at bugte Banen længere mod Vest, og det maa Udvalget jo ogsaa allerede være kommet bort fra efter den meget begrænsede Banelængde, som Staten skal give Tilskud til, saaledes som det er blevet opført i Vindringsforslaget under Nr. 7. Jeg skal ikke paatage mig at imødegaa dette Indfald af Overingenieuren, saa meget mindre, som det jo ikke ledsages af Grunde. Jeg skal tillade mig at fremdrage en Grund, som maatte tale for at bibeholde det oprindelige Sammenknytningspunkt. Jeg tror nemlig, at det i høj Grad vil være i Banens, Aktionærernes og den største Del af Befolkningens Interesse dermed at faae ind under denne Banelinie et Punkt som Thorsagerby, som ikke alene paa Grund af sin Størrelse i og for sig — den har i det Mindste en 5 a 600 Indbyggere og et Par Hundrede Tønder Hartkorn — men ogsaa fordi den ligger saa langt fjernet fra Kjøbstaden, vil være en rig Indtægtskilde for Banen, som ikke tilnærmelsesvis vil kunne naas ved at vælge Pindstrup som Sammenknytningspunkt, da denne ikke er nogen By af nogen videre Betydning. Jeg skal ved denne Leilighed ogsaa tillade mig at anføre, at ogsaa Andre have haft Blik for det Fortrinlige ved dette Punkt end Anlæggerne af Banen, idet nemlig den midlertidige Komitee for Randers—Grenaa Banen, saa længe den forhandlede derom, stadig betragtede dette Punkt ikke alene som et Punkt, som Banen skulde passere, men ogsaa som et Centralpunkt af den allerstørste Betydning, og den Omstændighed, at den tilsidst gik bort deraf, maa skyldes, at der var noget mindre Belsøb som Aktietegning paa denne Bane end paa den nordlige Bane; thi jeg

kan ikke tro, at det skulde have været Grunden, at man derved vilde foranledige, at Aarhusianerne skulde faae noget længere med deres Baner, eller muligvis skulde forhindre, at dette Baneanlæg skulde komme frem; men ialtfald var det meget menneskeligt tænkt og handlet, hvis det var saa, at det ogsaa havde været et Motiv. Af denne Grund skal jeg meget bede Thinget om at forfaste Vindringsforslaget under Nr. 3, fordi jeg er overbevist om, at det for Banens Trafik og for Aktionærernes og den store Del af Befolkningens Vedkommende, som ønsker denne Bane, vil være af stor Betydning, at Nyombanen bliver fastslaaet. Jeg maa meget beklage, at man, naar Nyombanen blev fastslaaet, kom til at gaa saa langt bort fra Thorsager, som Tegningen udbiiser; men jeg vil haabe, at der maa kunne rettes Noget derved. Jeg skal endelig ved denne Leilighed bede Thinget undskyldte, at jeg kommer tilbage til at udtale noget Sigtende, som jeg tidligere har udtalt. Jeg skal ikke forlange stadig at slutte med det Samme som Cato, der sluttede med, at Carthago burde ødelægges, og jeg har saameget mindre Grund til at slutte dermed, da det er Gæltøft, jeg agter at tale om, saameget mindre, som der desto værre synes at være Grund til at antage, at det alligevel vil ske. Jeg vil kun tillade mig at forsøge paa at henlede den høie Regjering og det høie Things Opmærksomhed paa den Forpligtelse, man paadrager sig til, naar Leilighed gives, at yde Gæltøft nogen Erstatning for det Tab, den lider ved Anlæget af disse Baner.

Bønløkke: Ved 1ste Behandling blev det udtalt i det Mindste af et Par Medlemmer — jeg tror det var af det ærede Medlem for Aarhus (Nigerslev) og det ærede Medlem for Viborg (Anshjær) —, at den foreslaaede Bane Aarhus—Nyom — jeg taler nemlig kun om denne, den anden skal jeg ikke indlade mig paa; thi den første ligger mig nærmest og interesserer mig derfor særlig — var ingen Bane for at erobre Op-land til Aarhus eller paa nogen Maade kunde karakteriseres som en Nøvbane. Jeg paastaar, at det ikke er Andet end en ren og sfiær Nøvbane, at det er en Bane, der erobrer Op-land fra Randers, særlig dersom man vælger Linien Pindstrup. De Herrer maa nemlig vide, at, dersom De vælge Pindstrup til Endepunkt, hvilket jeg imidlertid haaber ikke skal ske, vil denne Retning blive betvæmmere og meget nærmere for hele Nougøø Herred at benytte for at komme til Aarhus, medens den selvfølgelig bliver i lige Grad betvæmmere for dem, der bo Østen for (Det. Hanssen: Ja, saameget desto bedre!). Ja, saameget desto bedre siger det ærede Medlem for Odense. Naar det er bedre for det ærede Medlem, at Randers gaar tilgrunde, end at Aarhus og Randers begge bestaa, saa forstaar jeg ikke